

25. ZBOR VODOPÁD

2024

**VÝROČNÁ
SPRÁVA**

OBSAH

Úvod	3
O Skautingu	4
Zborová rada	5
Oddiely	6
Makaki	7
Rysy - Berušky	9
Aladarion - Falco	10
Čo sa tu dialo?	12
Grilka - zahájenie	14
Mikuláš - Zimný tábor	15
Puťák	16
Betl. svetlo - Chata sv. Juraja	17
Tábor (Pružina)	18
Roverské šatkovanie	20
Klubovňa	21
Financie a vývoj členstva	22

ÚVOD

Tak, a môj posledný ucelený rok s Vodopádom je za nami.

A za mnou. Teda, prepáčte, vitajte pri výročnej správe nášho zboru, ktorú ste práve otvorili!

Ako to už býva, nastalo v našom zbere zopár zmien. Vlastne sa vymenili skoro všetci oddieloví vodcovia (s výnimkou nášho roverského oddielu Makakov).

Opäť sme mali zopár pekných akcií, niečo sme zase vylepšili v našej klubovni. Hoci aj tento rok rekonštrukcie klubovne trochu spomalili, môžeme ju považovať za čiastočne dorobenú. Nič zásadné nám nebráni v jej používaní na družinovky (teraz už dokonca 3 naraz! Konečne!). A ktovie, možno sa ďalší rok podarí niečo spraviť aj s fasádou.

V samotnej klubovni je možné vidieť nové nástenky pre každú družinu, a taktiež špeciálne krabice na družinové veci. Je celkom možné, že väčšinou ide o sladkosti. Pribudlo nám aj zopár družiniek, napríklad družina Vydier v oddieli Berušiek alebo družina Lykožrútov v oddieli Aldarion (tento rok som zistil, že v oddieli Aldarion – čo znamená potomok stromov – majú všetky družinky názov súvisiaci so stromom).

Ako po minulé roky, aj tento rok sme poslali zopár skautov na vzdelávacie akcie a na lesnú školu Planéta dokonca po prvý raz! Radcáky, líderky a lesné školy sú super spôsob, ako vyškoliť našich radcov, rangerov a vodcov, aby sme mohli skauting robiť čo najlepšie. Tento rok je to možno o niečo dôležitejšie, nakoľko plánujem skončiť ako zborový vodca a posunúť túto zodpovednosť ďalej. Náš zbor teda bude potrebovať čo najšikovnejších ľudí. Nie všetko sa tento rok darí. Už takmer od septembra sa snažíme nájsť táborisko, avšak mnohí starostovia, majitelia a správcovia lúk nám síce najskôr táborenie dovolili, lenže potom si spomenuli, že z toho, či onoho dôvodu to napokon nepôjde. Veríme že sa to nášmu táborovému vodcovi podarí do leta predsa len vyriešiť.

Vďaka vytrvalej práci všetkých našich radcov, vodcov, podpore rodičov aj pani účtovníčke, ktorá nám robí účtovníctvo zadarmo, náš zbor stále stojí. Chcem za to všetkým veľmi pekne poďakovať. A tiež si myslím, že tento rok prichádza pekná príležitosť prehodnotiť, čo je fajn a čo by sa hodilo zmeniť, čo vylepšiť, čo vypustiť. Dúfam že môj odchod bude príležitosťou na posun vpred. Tento zbor si navždy hlboko zapamätám a prajem mu veľa družinoviek, zvedavých skautov a parádne tábory:) Čaute.

Majo Berger

O SKAUTINGU

Oficiálne je skauting dobrovoľná, nepolitická, výchovná organizácia pre mladých ľudí, otvorená všetkým bez rozdielu pôvodu, národnosti, rasy, náboženského vyznania, alebo politického presvedčenia. Poslaním skautingu je prispieť k plnému rozvoju mladého človeka a jeho príprave na plnohodnotný život. Rozvíjať jeho vedomosti, schopnosti a postoje v telesnej, intelektuálnej, citovej, sociálnej, duchovnej a charakterovej oblasti v súlade so zásadami stanovenými zakladateľom skautského hnutia. Členovia svoju činnosť vykonávajú dobrovoľne a bez nároku na akúkoľvek odmenu.

Neoficiálne je skauting priestor kde sa učíme viesť a oceňujeme možnosť byť vedení v osobnom raste, sociálnom cítení, rešpekte. Veríme, že sme všetci súčasťou niečoho väčšieho, v čom má každý z nás nenahraditeľné miesto. Sme budovatelia, tvoriči, vytvárame vzťahy skrze ktoré sa posúvame vpred. Vážime si, čo nám bolo dané a posúvame ďalej v snahe zveľadiť a zanechať krajším. Načahujeme sa za poznaním sveta, okolia, kamarátov, seba samých a keď nepomáha ani postaviť sa na špičky, je tu niekto ochotný nás zdvihnúť. Oči máme otvorené, sme pripravení. Pripravení pomôcť, pripravení sa smiať z plných pľúc, pripravení o polnoci vybehnúť z príjemných snov a teplého spacáku. Utiakame sa do náruče prírody. Beháme po lesoch, lúčkach. Spíme pod holým nebom. Jeme z ešusov. Z času na čas sa umývame v potokoch. Zapalujeme ohne ako posli Krásy, Pravdy, Sily a Lásky v kruhoch čistoty rýchleho sveta - srdciach tých čo túžia.

Klára Urbaníková

ZBOROVÁ RADA

Vodca zboru: Marián Berger
Zástupca: Matej Keblušek (Mak)
Zástupkyňa: Kamila Schmiesterová

1. oddiel Makaki

Oddielový: Dávid Heglas (Dejvid)
Zástupca: Peter Heglas

2. oddiel Berušky

Oddielová: Katarína Harzeková
Zástupkyňa: Kamila Schmiesterová

3. oddiel Aldarion

Oddielová: Martina Masná
Zástupkyňa: Eliška Štefancová

16. oddiel Rysy

Oddielový: Michal Skladaný
Zástupca: Michal Masný

19. oddiel Falco

Oddielový: Ján Svitana
Zástupca: Richard Santai

Hospodár

Rudolf Harzek

NAŠE
ODDIELY

MAKAKI

Náš oddiel je zložený z dospelých skautov a skautiek, ktorí sa už nemajú kam zaradiť, ale stále chcú byť súčasťou zboru. Zároveň sme oddielom rodinného skautingu, keďže viac ako polovica členov sú naše deti. V roku 2024 bolo v oddieli registrovaných rekordných 67 ľudí. V rámci našej činnosti sa zameriavame hlavne na výchovu najmenších členov zboru a v menšej miere pomáhame pri rekonštrukcii a správe klubovne.

Tento rok sme opäť mali zimnú chatu v Oščadnici, kde deti pomáhali snehuliakom nájsť ich ostrov. V lete bol táborový návštevný víkend a potom chata v Česku, kde sme spoločnými silami chytili zlého vlka, ktorý nám ukradol kroniku.

Na jeseň sme testovali tzv. Tatkochatu s deťmi a určite budeme v tejto tradícii pokračovať, len musíme nájsť väčšiu chatu.

Z pravidelnej činnosti pokračujú Modlitby skautských matiek. Peťo s Aničkou majú družinku Šteniatok, v septembri z nej odišli prvé naše deti do vlčiackeho a včielkovského oddielu. Plynulo ich nahradilo 7 našich čerstvých prvákov.

Družina Šteniatok má dokopy 14 detí a ďakujeme Peťovi a Aničke, že to s nimi ťahajú. Stále sa snažíme žiť v duchu skautských ideálov a učiť ich príkladom aj naše deti.

Oddielový vedúci Dávid Heglas

RYSY

Asi každý z nás si uvedomuje, aké dôležité je pre mladých chlapcov aby mali svoju skupinu, v ktorej sa môžu stretávať, zahrať sa a aj napredovať. Toto je vec, ktorej zabezpečenie vie byť pre rodičov občas tvrdý oriešok, a preto je tu náš oddiel, v ktorom toto všetko nájdú. Členov nášho oddielu formujú a pomáhajú im napredovať šiesti radcovia a ďalší traja členovia oddielovej rady, ktorí sú ochotní obetovať vlastné pohodlie pre to, aby dali deťom to, na čo budú spomínať, keď vyrastú. Každé dieťa u nás získa zážitky, skúsenosti a nové vedomosti. Taktiež sa snažíme aj o osobný rast našich víťat. Všetky z nich majú potenciál na to, aby dosiahli veľké veci v živote. A 16. oddiel Rysy spraví všetko pre to, aby sa tak stalo.

Oddielový vedúci Michal Skladaný

BERUŠKY

Sme oddiel dievčat vo veku od 7 do 11 rokov, ktorý sa za posledný rok výrazne rozrástol. Privítali sme nové „včielky“, ale aj skautky zo staršieho oddielu. Tieto staršie dievčatá patria k oddielovej rade a sú pre náš oddiel veľkým prínosom. Vďaka ich pomoci sme tento rok mohli otvoriť dve nové družiny. Prvou sú Vydry, ktorým radcujú Miška a Sem-Tam, a stretávajú sa v meste. Druhou novou družinou sú Surikatky z Podhoria, ktoré vedie ich hlavná „surikatka“ Katka. Pochváliť sa môžeme ešte ďalšími, už ostrieľanými družinami. Žabky s radkyňami Kamčou a Klárou sa pravidelne stretávajú v našej klubovni na Vlčincoch. Rovnako aj najstaršie Plameniaky, ktoré vedú Dorka a Viki.

Ako oddiel sa pravidelne stretávame na rôznych akciách, či už ide o víkendové chaty, jednodňové výlety, alebo tematické posedenia. Minulý rok sa niesol v duchu skautskej histórie. S novým školským rokom sme sa vydali na dobrodružnú vesmírnu výpravu. Naša misia odštartovala astronautským výcvikom, počas ktorého sme spoznávali Slnecnú sústavu, učili sa nosiť skafandre a skúšali odštartovať rakety do vesmíru. Čoskoro nás čaká let do univerza. Ako sa toto dobrodružstvo skončí, sa dozvieme v ďalšej výročnej správe.

Oddielová vedúca Katarína Harzeková

ALDARION

Už dlhoročne sa snažíme, aby Aldarion nebol len oddiel, ale spoločenstvo mladých žien a žienok, v ktorom sa všetky cítime naozaj dobre. Spoločne prechádzame rôznymi prekážkami, zažívame mnohé nepredvídateľné situácie a vzdelávame sa v skatingu pomocou rôznych hier, či skautskej praxe. Aj tento rok sme sa stretávali v hojných počtoch na mnohých oddielových výpravách a oddielových chatách. Na skautskom tábore niektoré dievčatá úspešne zvládli nováčikovskú (na ktorú sa pripravovali počas roka) či iniciačnú skúšku a naše milé Pandy zložili skautský sľub. Taktiež jedna z našich skautiek, Paula D., získala najvyššie programové ocenenie - Medvedí skaut. Vďaka našim dievčatám, za ich účasť na akciách, neustále rozvíjanie sa a plnenie odboriek a výziev. Tešíme sa, že môžeme byť svedkami tak úžasnej generácie šikovných, energických a krásnych mladých žien.

Oddielová vedúca Martina Masná

FALCO

Veľa voľného času môže byť snom každého dospeláka. Ale ak čas, ktorý nám bol daný, nebudeme využívať naplno, môže sa stať, že celý svoj život preflákame. Preto skauting začína už u detí plniť ich životy niečím, na čom záleží a čo budú môcť využiť v budúcnosti.

19. oddiel Falco robí z chlapcov mužov, ktorí sú schopní a ochotní zapájať sa do spoločných aktivít a spolupracovať, skúšať nové veci a učiť sa a následne svoje skúsenosti posúvať ďalej. Skauti v našom oddieli dostávajú určitú dávku zodpovednosti, ale vytvárame bezpečné prostredie, v ktorom sa netreba báť zlyhania, pretože sa učíme na vlastných chybách.

Chcete skúsiť zorganizovať hru, družinovku, alebo oddielovú výpravu? Skauting ponúka veľa možností, kde sa to dá naučiť a vyskúšať si.

A 19. oddiel Falco je jedna z nich.

Oddielový vodca Ján Svitana

ČOŠATU

GRILKA

Rišo Santai - Rejčl

Ako je to už naším zvykom, aj tento rok sa v našej klubovni uskutočnila Zborová grilovačka. Začali sme grilovať okolo obeda, a negrilovalo sa len mäso, ale aj tofu pre vegetariánov. Tento rok sa predávali aj ručné výrobky ktoré vytvorili naši skauti v tvorivých dielňach. Po obede sme hrali vlajky, indiánsku paličku, alebo sa len tak rozprávali. Skrátka sme sa bavili. A čo dodať na záver, bola to skvelá akcia a všetci sa tešíme na ďalší ročník.

ZAHÁJENIE

Matej Keblušek - Mak

Zahájenie skautského roka sa uskutočnilo v septembri, počas pekného slnečného dňa. Tento rok sme sa vybrali do prírody, aby sme preskúmali kopce Malý a Veľký vrch, nachádzajúce sa v blízkosti známych archeologických vykopávok. Na Malom vrchu sme navštívili vyhliadku, ktorá nám poskytla nádherné výhľady na okolitú krajinu. Po návrate z túry sme prežili skvelé chvíle pri spoločných hrách. Hrali sme obľúbené „vlajky“, preťahovali sa lanom a ešte všeličo iné. Táto akcia sa niesla v duchu pohody, dobrej nálady a upevňovania skautského ducha. Veríme, že to bol štart do ďalšieho úspešného skautského roka.

MIKULÁŠ

Vo štvrtok 6.12.2024 sa po Žiline a jej okolí vydali namotivované mikulášske posádky. V košíku mali pre deti podomácky zdobené čokoládky s malou drobnosťou v podobe sušienky, so vzorom vlka či včely, pre každé vlča, či včielku. Keďže na Mikuláša tento rok čakalo až tridsaťsedem detí nášho zboru, v pohotovosti boli dve skupinky zložené z Mikuláša, anjelov a už tradične aj nejakého toho čerta. Ich uši pohladili mnohé milé básne či piesne detí, na ktorých budúcoročnú návštevu sa už teraz biskup z Miry teší. Avšak aby sa tak stalo, odporúča vziať si k srdcu heslo vlčať: **Buď stále lepším!**

Ema Hrobáriková

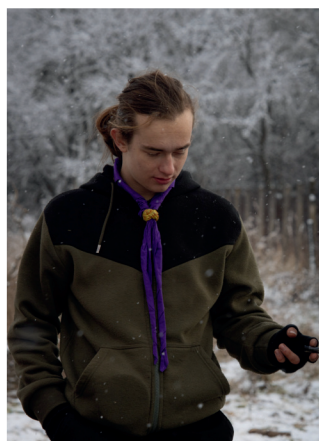
ZIMNÝ TÁBOR

Tohtoročný zimný tábor sme opäť strávili v Ovčiarsku, pozemok nám ochotne požičala rodina Harzekova. Pre mňa bol zimný tábor novinka a nevedela som čo od toho očakávať, no zo zimného tábora som odišla s plnou hlavou nových zážitkov a nezabudnuteľných spomienok...

Hneď začiatkom tábora nás prekvapili mrazivé teploty, ktorým sme odolávali len vďaka teplu z rozohriatej piecky. Popri neustálom prikladaní do ohňa sme si všetci užívali spoločne strávený čas hraním spoločenských hier a varením si chutného jedla. Pochutnali sme si na extra kyslej kapustnici, rizzote, vlastnoručne vyrobených cestovinách a nealko punči. Na Silvestra sme strelili šampanské, sledovali ohňostroje a na druhý deň sa zúčastnili dedinských ohňostrojev, kde nám bolo milo ponúknuté aj občerstvenie.

Ďakujem Vám všetkým za skvelý zimný tábor a hlavne tým, čo si dali tú námahu ho pripraviť a dúfam, že sa o rok všetci znova stretneme.

Zuzana Malkusová

PUŤÁK

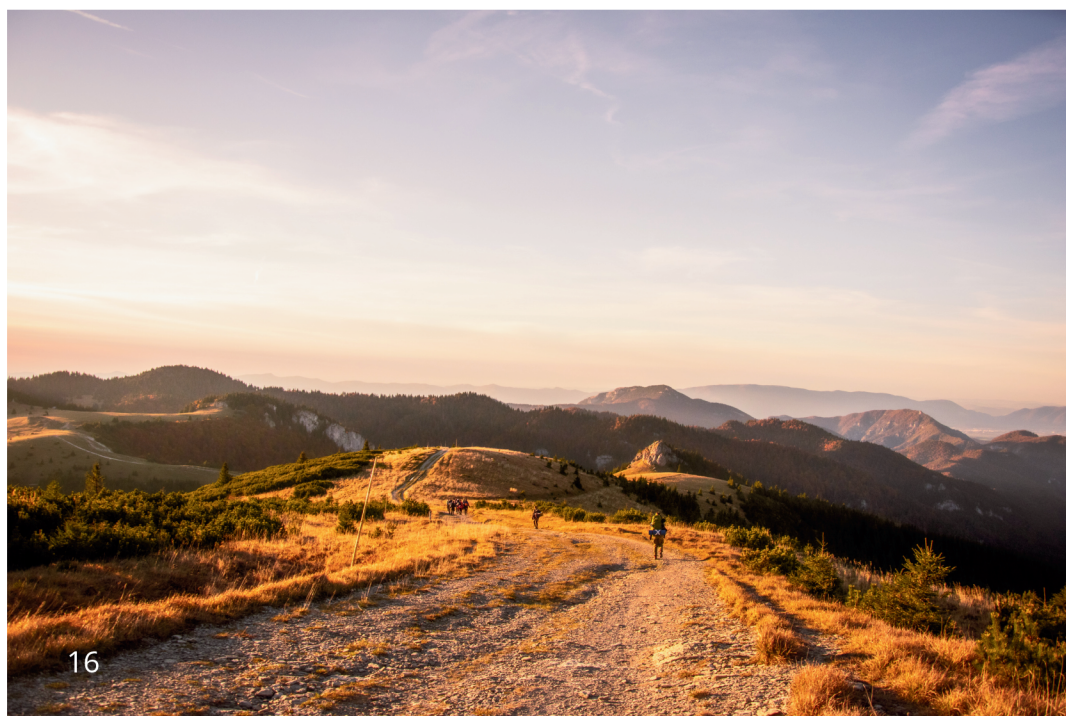
Už tretí ročník tohto krásneho podujatia máme za sebou. Tento rok to vyšlo úplne na jednotku. Najkrajší jesenný víkend s viditeľnosťou hádam až na kraj sveta, v jednom z najkrajších slovenských pohorí.

Stretli sme sa na liptovskej strane Veľkej Fatry a v šere sme vyrazili na miesto nášho prenocovania – útulňa Limba. Dorazili sme až po tme. Vonku sme si uvarili večeru a vo vykúrenej útulni nás už čakal chatár. Vonku bolo len niečo nad nulou, tak teplo chaty padlo vhod. Ráno nás čakalo prekvapenie nádherného výhľadu, keďže sme večer pod rúskom tmy nevedeli, kam sme vlastne prišli. Niektorí sme vstali aj na východ slnka. Tešili sme sa teplým lúčom, hodili čosi do bruška a vydali sa na vrch Rakytov. Bol to prvý z viacerých vrcholov, ktorými sme počas putovania hrebeňom prešli. Výhľady boli na každú stranu až sa nám ťažko niekedy rozchádzalo, keď sme ostali „zamrznutí“ úžasom z tej dokonalosti. No zamrznutí sme niekedy boli aj naozaj pre silný vietor. Vždy sme však vedeli zájsť na záveternú stranu, dať si svačinu, či navariť si obed. S poslednými lúčmi sme sa lúčili smerom od Krížnej na Kráľovú studňu. Tam nás čakala malá útulnička, kde už síce teplota nebola taká priaznivá, ale aspoň si zase o niečo viac vážime teplé spacáky a vyhriate radiátory.

PU

Ráno bolo opäť rozprávkové. Mohli sme sledovať ako vychádzajúce slnko postupne farbí do zlata okolité vrcholy, až kým konečne poštekľilo naše nosy. Dali sme si posledné zásoby jedla a zašli na Turiec do Blatnice, kde sa ukončilo naše putovanie. Mentálny oddych, zábava pri Černých historkách, dúmanie pri otázkach z Hlbiny a nekonečná vdáčnosť za to, že môžeme kráčať, že môžeme byť obklopení neskonalou krásou Božieho stvorenstva, že môžeme byť priateľmi a že skauting nám dáva možnosť toto všetko zažívať na vlastnej koži.

Viktória Cérovská

BETLEHEMSKÉ SVETLO

Pokoj, nádej a lásku. To by mal symbolizovať ten malý oheň v petrolejke. Čo skrýva tento obyčajný plamienok? Metaforu napríklad už spomínanej lásky. Čím viac ľudí si zo svetla vzalo, tým viac ho bolo. Presne ako s láskou. Čím viac jej rozdáš, tým viac jej máš. A čo taká nádej? Nádej nám dáva teplo ohňa v časoch zimy. V dnešnom svete skôr také obrazné. Teplo rodinného kruhu a priateľstva, ktoré neraz zahreje pri srdci. A pokoj, v zmysle zjednotenia, ľudskosti a tolerance. Veď kedy sa takéto obrovské množstvo ľudí pričíní na tom, aby sa z niečoho takého malého stalo niečo veľké? S týmto odkazom sme vyrazili do kostolov a ulíc, roznášať lásku v kahanci.

Miška Vaškovičová

ZBOROVÁ CHATA

Už tradičnú zborovú chatu pri príležitosti sviatku svätého Juraja, patróna skautov, tento rok hostila Liptovská Štiavnica. 26.4. v pastoračnom centre Carmagnola zložili svoje i po dlhej ceste prekvapivo neunavené údy víťatá i včielky, skauti i skautky, rangeri a rangerky, a aj zopár roverov. Zborová chata je špeciálna veľkým počtom účastníkov, ktorí sa častokrát celý rok nevidia. A tak sme sa skrze objavovanie nových zákutí Liptova, rozjímanie nad príbehom nášho patróna Juraja, hranie vlajok, večerné rozhovory a nedeľnú svätú omšu pokúsili aspoň o krok priblížiť jeden druhému a upevniť tak našu vodopádovskú rodinu.

Klára Urbaníková

TÁBOR

Keď sa 1.7. 2024 o 10:23 stovky detí zobúdzať do prvého prázdninového dňa, na diaľnici D1 bol spozorovaný podivný konvoj. Dve vozidlá značky Toyota Corolla ochranársky lemovali podozrivo vyzerajúci nákladník. Prevažaným materiálom bolo bezpochyby niečo veľmi hodnotné, súdiac podľa iskry v očiach pasažierov vyššie spomenutých áut. Hrdzavejúce podvozky šramotili po slovenských cestách nepovolene vysokou rýchlosťou a veruže to nebol jediný priestupok. Ohromné nadšenie z rušenia skorého ranného klľudu, ktoré z nich sršalo, taktiež nebolo úplne s kostolným poriadkom. Vrcholom bolo, keď si to namierili priamo do zákazu vjazdu, do istej doliny neďaleko obce Pružina.

Lúka kde zastali nebola ničím zvláštna. Zopár desiatok metrov štvorcových trávy, z jednej strany žblnkajúci potok, na stráži opačnej strany vysoké stromy. Prvý náznak abnormálnej aktivity bol zaznamenaný vo forme zvýšenej koncentrácie potu v ovzduší počas nadchádzajúcich troch dní. Na prvý pohľad bol zrejmý dôvod. Miesto, ktoré bolo ešte pred chvíľou obyčajnou čistinkou, zrazu zaplnili hangáre, podsady a nad tým všetkým bdel štíhly stožiar s dvojkřížom a vejúcou vlajkou.

V istom okamihu sa začal priestor zaplňovať. Deti prišli v jednom veľkom húfe. Pobudli desať dní, spoločne jedávali, spoločne sa kúpali v studenej vode bystrého potôčka (nie neboli to dievčatá z východnej), spoločne objavovali vlastné radosti, ktoré im ponúkala okolitá príroda. Raz za čas sa k večeru k oblohe vzniesol roj iskier neuhasínajúci až do skorých ranných hodín. Dolinou sa vtedy rozliehali spevy a občas kriky (záhadou zostáva prečo táto inak mierumilovná skupina ľudí chce, aby niekto chytil kladivo a zabil ich).

Potom pribudli ďalšie deti, i dospelí a vrchol bol zaznamenaný v jednu nedeľu na poludnie, keď sa z kotlín lial guláš a lúka doslova praskala vo švíkoch.

Žmurknutím oka svet utíchol, veľkáci zmizli a zostali menšie deti, vytvorilo sa nové spoločenstvo no opäť s podobným fungovaním azda len s o kvapku viac energie a zvedavosti. Záverom pozorovania je, že nákladné auto spozorované onen letný deň naozaj viezlo vzácny tovar. Každý z ľudí, čo na lúke strávil čo i len jediný deň, si z neho vzal to svoje. Kto by to bol povedal, že jedno sťahovacie auto dokáže previesť toľko radosti a zážitkov?

Klára Urbaníková

ROVERSKÉ ŠATKOVANIE

V jeden septembrový piatok večer sa nás vyše desať rangerov začervenal. Niežeby sme sa dostali do rozpakov. Chcem povedať, že sme sa dočkali svojej červenej – roverskej šatky. Vyrazili sme z Rajeckých Teplíc a náš cieľ nebol veľmi vzdialený, ale cesta nám mala pripomínať dávnejší začiatok a dlhšiu cestu. Našu cestu skautingom. Od malých víťazov až po samostatných rangerov. Spolu či jednotlivo sme sa zamýšľali nad časom minulým, ale hlavne nad časom budúcim (nie však tým slovesným).

Heslom roverov je: „Slúžim!“

Krásne nadväzuje na predchádzajúce:

„Buď stále lepším!“ Rozvíjaj sám seba. Neustále sa zlepšuj.

„Buď pripravený!“ Neváhaj ponúknuť svoju pomoc a použiť svoje vedomosti a schopnosti.

„Veď príkladom!“ Môžeš byť vzorom pre druhých. Ukáž im správnu cestu tým, že pôjdeš pred nimi, nie až po nich.

„Slúžim!“

Znie, akoby to hovoril každý sám za seba. „Som tu, už som sa niečo naučil a veľa dozvedel a slúžim, tak ako viem, ľuďom naokolo.“ Sme tu, vieme čo nám skauting dal a chceme to odovzdať ďalej.

Ako iste viete, skauting neslúži len sebe samému. Dobrí ľudia pomáhajú vytvoriť lepšie prostredie kdekoľvek sú. Tak dúfame, že aj my – noví roveri, budeme vedieť k tomu prispieť.

V našom zbore, aj mimo neho.

Naše šatkovanie sme oslávili nealko šampanským a prskavkami a zakončili prespávačkou v klubovni. Tak, a teraz do práce.

Dorka Heglasová

KLUBOVŇA

Ako minulé roky, aj tento posledný sa nám podarilo zase o kúsok zlepšiť stav našej klubovne, kde počas roka fungujeme.

Po minuloročnej oprave kúpeľne sa nám za opakovanej podpory firmy Mobis a ich grantu podarilo dokončiť strop, teda inštaláciou kazetového stropu so zabudovaným osvetlením nielen do kúpeľne, ale aj do kuchyne. V tejto miestnosti sa toho za posledný rok ale zmenilo oveľa viac, máme tam komplet nové rozvody elektriny, vody, odpad, stierky s vymaľovaním a montáž novej linky a spotrebičov (ktoré sme dostali darom), takže je kompletne vybavená a funkčná. V miestnosti vo výklenku v stene sme s podporou skautského ústredia vytvorili krásnu masívnu vstavanú knižnicu s posedením, kde vznikol ďalší pekný priestor na družinovky, keďže doteraz občas ani naše 2 klubovne nestačili.

Nateraz to je z väčších opráv všetko, keďže nás to vyčerpalo nielen fyzicky, ale aj finančne, ale každopádne sa už v klubovni dá cítiť pomaly ako doma nielen na družinovky, ale aj na víkendové prespávačky. A tých bolo pomerne dosť, nielen pre nás, ale aj našich kamošov z iných zborov, ktorí si k nám už pomerne často nachádzajú cestu.

Takmer všetky tieto práce sme si zabezpečovali sami najmä vďaka obrovskej podpore skúsených skautov z radov Makakov, takisto je ale klubovňa miesto, kde sa aj mladších snažíme učiť rôzne cenné zručnosti, ale aj ako každý musí prispieť pravidelnými službami k tomu, aby bola čistá, uprataná, s dostatkom dreva a pripravená na využívanie, v čom ešte máme priestor na zlepšenie. K týmto jednorazovým projektom treba takisto prirátat pravidelné výdavky presne ako doma, teda nájom, vodu, elektrinu, odpad a iné, ktoré nám umožňujú klubovňu prevádzkovať.

Je pre nás veľmi dôležité mať takýto náš "domov" a sme za tento priestor veľmi vďační, je to takisto ale aj najväčší zdroj našich zdrojov a preto sme nesmierne vďační každému, kto nás akýmkoľvek spôsobom podporuje či už priamo svojou prácou, materiálne, finančne pomocou 2% alebo sponzorsky. Akúkoľvek Vašu podporu si veľmi vážime a budeme za ňu vďační aj ďalší rok. Ďakujeme a prídte sa presvedčiť aj na vlastné oči, napríklad na grilovačke, tešíme sa na Vás.

Mima

HOSPODÁRENIE

Príjmy:

Dotácia	2 617
Tábor	10 760
Registrácia	6 103
Príjem 2%	2 222

SPOLU: 21 702

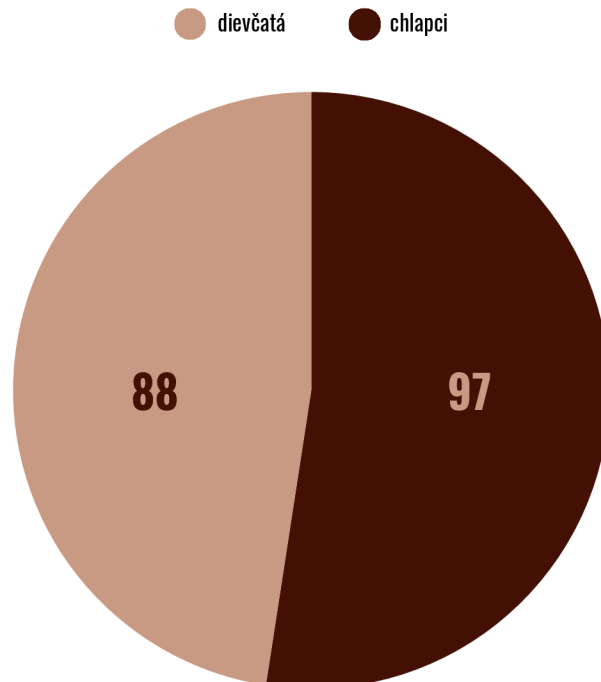
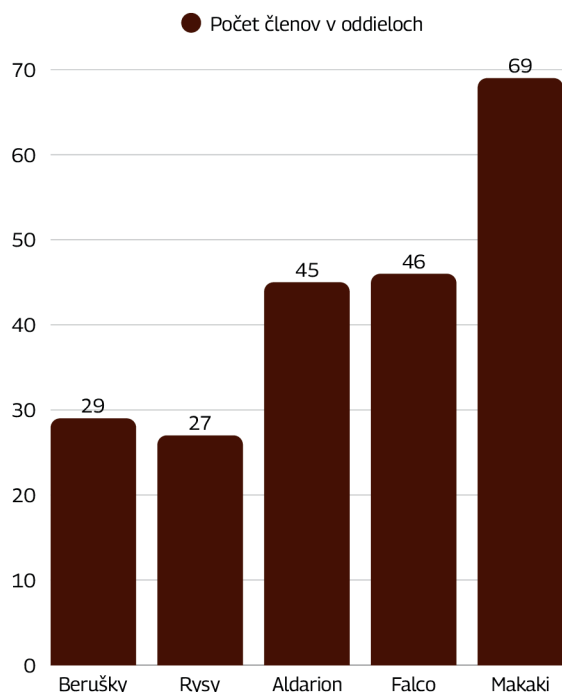
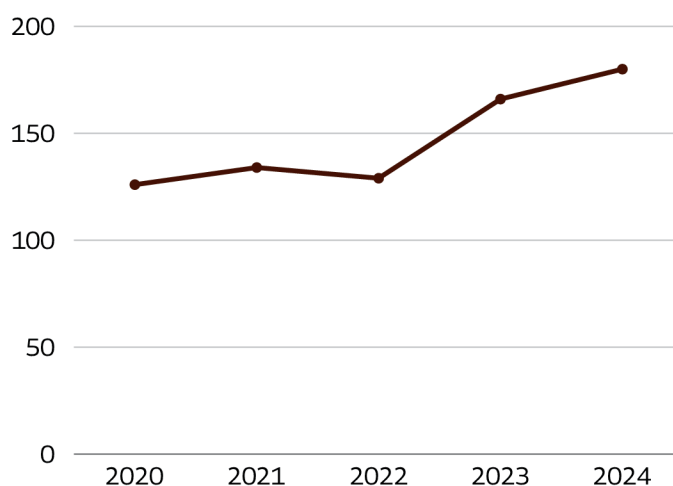
*vrátených 1 774€ za elektrinu v roku 2025

Výdavky:

Tábor	10 060
Réžia klubovne	5 734
Rekonštrukcia klubovni	2 860
Registrácia na ústredí	2 114
Vzdelávanie	1 104
Príspevky na akcie	236

SPOLU: 22 108

VÝVOJ ČLENSTVA

Kontakt:

Slovenský Skauting,
25. zbor Vodopád Žilina Mateja Bela 70,
010 15 Žilina
Tel.: +421 902 587 835
e-mail: vodopadzilina@gmail.com

Bankové spojenie:

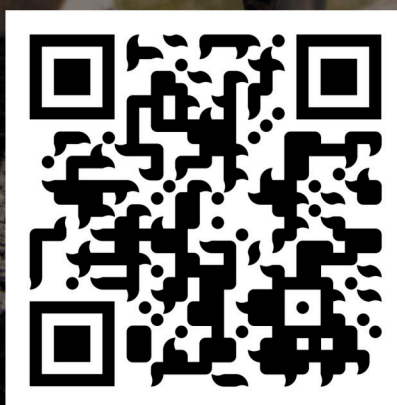
Fio Banka a.s.
IBAN: SK85 8330 0000 0026 0090 7481
IČO: 3780 4901

Klubovňa:

Vysokoškolákov 41,
Vlčince, 010 08 Žilina

Stránka

Facebook

Instagram

25. ZBOR
VODOPÁD
ŽILINA